

По самѣренъ кожухъ, по зердава жапа.
 По кѣдравъ перчинецъ, по биты ве-
 ждички,
 По биты веждички, по черны мѣстачки.
 Бона не отвара, люто отговара:
 Бре оттъкъ лѣдино! Бре оттъкъ гидіо!
 Иди си при Дона, че ти е' помила.
 Па така сиромашъ, междѣ двѣ останашъ,
 Самъ да пренощѣвамъ, все дождъ да
 санѣвамъ!

Кога са преписѣваше тази пѣсень дои-
 доха Преводителю на ѣмъ отъ млада го-
 дини нѣколко радове отъ една пѣсень:

Момиче млада хѣбаво! не ми минѣвай
 презъ двора!
 Не ми придавай гадове! Доста са' мои
 гадове! и проч.